

Læge, der udtalte, at han, hvis dette Forslag blev til Lov, vilde opslaa en Plakat om, at Kønssygdomme ikke mere behandles hos ham, saa er det et Spørgsmaal, om det var en Læge, der nu giver sig af dermed. Der er jo mange Læger, der foretrække at henvise disse Sygdomme til Specialister. Der er nu om Stunder med det høje Standpunkt, som Videnskaben staar paa, nok af Specialister, nogle i en Sygdom, andre i en anden, som nødig tage andre Sygdomme end deres Specialitet, men vise andre bort. Det er et Spørgsmaal, om ikke det var en Læge, som i Forvejen ønskede at være fri for Kønssygdomme. Jeg tror i det hele taget, det vil gaa ved denne Lejlighed, som saa ofte, at naar den første Hidsighed har tabt sig, ville de nok selv slaa koldt Vand i Blodet. Jeg tror, at Regelen vil virke efter sit Formaal, nemlig saaledes, at Personer, som have en af disse Sygdomme, virkelig blive ved at være under Lægebehandling, indtil de ere blevne raske.

Jeg kan i Tilslutning til, hvad Ordføreren oplyste, indskyde den Bemærkning, at det stadig viser sig i Sager mod Personer, som have smittet andre med venersk Sygdom, at vedkommende, naar han har mærket Udbruddet af Sygdommen, er gaaet til en Læge en eller to Gange, har saa følt sig bedre, og uagtet Lægen har forlangt, at han skulde blive ved, har han selv afbrudt Behandlingen, fordi han mente, at nu gjorde det ikke saa meget, nu var det værste overstaaet.

Ændringsforslaget under Nr. 10 foreslaar, at de visiterende Lægers Honorar skal være 4 Kr. pro persona, mens Lovforslaget foreslaar 4 Kr., dog saaledes, at naar flere undersøges paa en Gang, er det 4 Kr. for den første og 1 Kr. for de følgende. Jeg tror, det er tilstrækkelig Betingelse, særlig, naar man husker, at de paa-gældende Læger have Honorar af det offentlige i Forvejen.

Det er foreslaaet under Nr. 11, at Bøder efter denne Lov skulle tilfalde Statskassen. I Almindelighed kan det maaske være rigtigt nok, at Bøderne skulle tilfalde Statskassen, men jeg tror dog, at der kan være særlig Anledning til at lade Bøderne i disse Sager tilfalde Politikassen, i København Stadens Kasse, idet der ikke er nogen Tvivl om, at naar Loven træder ud i Livet, vil der være en Række Tilfælde, hvor disse Kasser maa træde til overfor de Kvinder, der drive dette Erhverv eller fremtidig føle sig fristede dertil, men som gerne ville modtage en hjælpende

Haand til at komme bort derfra. Jeg tror derfor, at det vilde være rigtigt at blive staaende ved, at Bøderne tilfalde i København Stadens Kasse og ellers Politiets Kasse.

Endelig er der Ændringsforslag under Nr. 12 om, at denne Lov skal forelægges til Revision inden 1. Januar 1912. Jeg vil sige, at en saadan Bestemmelse om en Lovs Revision forekommer mig kun at være paa sin Plads, naar man har en Lov, man ikke er sikker paa har truffet det rette; føler man sig sikker, saaledes som jeg gør, og som jeg haaber, de fleste Medlemmer her i Tinget gøre, paa, at denne Lov har truffet det rette, saa er en saadan Bestemmelse kun af det onde, for den vækker Tvivl hos dem, der skulle have med Loven at gøre, om dette er Lovgivningsmagtens sidste Ord i denne Sag eller ikke. Hvis vi have en saadan Revisionsbestemmelse, vil det utvivlsomt føre til, at nogle af de mange, der ere Tilhængere af det nuværende System, Modstandere af Ophævelsen, og der er mange flere, end man tror, nogle ere aabenlyse, andre mere hemmelige Modstandere, rette ikke direkte Modstand mod Ophævelsen af det gamle System, men Modstand mod det ny System, for ved at umuliggøre det ny at bevirke, at man beholder det gamle. Modstanderne ere mange flere, end man tænker sig, og findes der en saadan Bestemmelse i Loven, vil det efter min Mening komme til at betyde dels, at de, som skulle rette sig efter Loven, altsaa undlade at drive Utugt som Erhverv, sige: aa, det er ikke saa slemt, det varer ikke mange Aar, det bliver snart ophævet igen, det er ikke værd at tage det saa højtideligt, og de, der ere interesserede i det gamle System, ville søge inden den Tid, da Loven skal revideres, at gøre alt, hvad der kan gøres, for at gøre det ny System misliebigt og upopulært. Jeg skal derfor indtrængende fraraade det høje Ting at vedtage de stillede Ændringsforslag.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister begyndte sin Tale med at fremhæve, hvilket udmærket Lovforslag dette var, og han sluttede med at udtale, at han var sikker paa, at man havde truffet det rette i alle enkelte Punkter, saaledes at det var ganske urimeligt at indsætte en Revisionsbestemmelse i denne Lov. Jeg synes dog, at der hører, om jeg saa maa sige, nogen Arrogance til at fremsætte en saadan Anskuelse, at denne Lov paa alle enkelte Punkter har truffet det rigtige og rette.